

Δώδεκα χρόνια μετά, να ξαναπάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας

Δώδεκα χρόνια, από τον Δεκέμβρη του '08, από την εν ψυχρώ δολοφονία του Αλεξάνδρου Γρηγορόπουλου από το μπάτσο Κορκονέα, στα Εξάρχεια. Ένα στιγμιότυπο που αποτέλεσε την κορύφωση της βίας που βίωνε καθημερινά στο πετσί της η κοινωνική βάση εκείνη την περίοδο. Από το όργιο καταστολής και αστυνομικής βίας, το ρατσισμό, τις επισφαλείς συνθήκες εργασίας, την ανασφάλεια, μέχρι και τα πρώτα σημάδια της κρίσης, να προδιαγράφουν τι επιφυλάσσει το μέλλον. Έτσι, χιλιάδες καταπιεσμένων από όλη την επικράτεια, βγήκαν στους δρόμους, για πάνω από ένα μήνα, σε ένα ξέσπασμα ταξικής αντιβίας, με διαδηλώσεις, απεργίες και σκληρές συγκρούσεις με το κράτος, παίρνοντας μια μεγάλη ανάσα ελευθερίας, μέσα σε ένα σύστημα, που δεν μας αφήνει χώρο ούτε να αναπνεύσουμε.

Δώδεκα χρόνια μετά, η 6η Δεκέμβρη, δεν πρέπει να είναι για μας απλά μία μέρα επέτειος ή “μνημόσυνο”, για ακόμα έναν ακόμα από τους νεκρούς μας από το κράτος. Οφείλουμε να ξαναπάσουμε το νήμα της εξέγερσης του '08, στο σήμερα, και σε μία περίοδο οξυμένης υγειονομική κρίσης, όπου η βία του κράτους, οι εγκληματικές πολιτικές, η φτώχεια, η ανεργία και η καταπάτηση δικαιωμάτων και ελευθεριών συνεχώς οξύνονται.

Σήμερα, η κρατική διαχείριση της πανδημίας υπογραμμίζει περισσότερο από ποτέ το ρόλο του κράτους, που το μόνο που έχει να προσφέρει είναι περισσότερη βία και υποτίμηση των ζώων μας. Όσο το διαχρονικά διαλυμένο από τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές ΕΣΥ στενάζει, με τις κλίνες ΜΕΘ να γεμίζουν και την πανδημία να επελαύνει, η κρατική διαχείριση συνεχίζει απρόσκοπτα την πολιτική της ατζέντα. Μετατρέπει την κρίση σε ευκαιρία για να επιτεθεί και πάλι στα κεκτημένα δικαιώματα της τάξης μας. Όσο μας κλείνουν στα σπίτια μας, το νομοθετικό έργο της βουλής συνεχίζει απρόσκοπτα. Στο προηγούμενο lockdown ψηφίστηκε το περιβαλλοντικό νομοσχέδιο, που δίνει το πράσινο φως σε πολυεθνικούς κολοσσούς για την περαιτέρω λεηλασία της φύσης και το νομοσχέδιο για τις διαδηλώσεις που κηρύττει παράνομη οποιαδήποτε διαδήλωση αποφασίζει η κυβέρνηση. Στο lockdown που διανύουμε, η ΝΔ φέρνει το νέο πτωχευτικό κώδικα και το νέο αντεργατικό νομοσχέδιο (πατώντας στα χνάρια και του ΣΥΡΙΖΑ) που έρχεται να επιβάλει περαιτέρω ελαστικοποίηση της εργασίας με κατάργηση οχταώρου, απλήρωτες υπερωρίες, περαιτέρω χτύπημα στην ανεργία και τους εργατικούς αγώνες και πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας.

Από το πρώτο κύμα της πανδημίας του covid-19 στη χώρα, το κράτος επέλεξε να δώσει 22 εκατομμύρια στα μμε για την ενίσχυση της κυβερνητικής προπαγάνδας. Κι ενώ σήμερα, τα κρούσματα και τα θύματα της κρατικής διαχείρισης της πανδημίας αυξάνονται, η κυβέρνηση εμμένει στο success story της «επιτυχής αντιμετώπισης» της υγειονομικής κρίσης, πετώντας το μπαλάκι της ευθύνης στη βάση, υπό το δόγμα της “ατομικής ευθύνης”. Την ίδια στιγμή, κυβερνητικά στελέχη έχουν το θράσος να θριαμβολογούν και να πανηγυρίζουν, συγκρίνοντας μακάβριες λίστες θανάτου με άλλες χώρες που χτυπήθηκαν από την πανδημία, παραθέτοντας κιόλας ψευδή στοιχεία. “Φτάνει οι νέοι στις πλατείες και οι απρόσεκτοι πολίτες” μας λέει το κράτος και τα καλοπληρωμένα παπαγαλάκια του. Καμία ευθύνη δε φέρει το κράτος για την κατάσταση δημόσιου συστήματος υγείας, για τις ελάχιστες προσλήψεις υγειονομικών και αυτές με ολιγόμηνες συμβάσεις, για τις ανεπαρκείς κλίνες ΜΕΘ με όσους νοσούν βαριά να βρίσκονται σε ουρά αναμονής για ένα κρεβάτι, για τους/τις εργαζόμενους/ες που στοιβάζονται καθημερινά στα μέσα μαζικής μεταφοράς και στους χώρους εργασίας χωρίς καμία υγειονομική προστασία ή για τον τουρισμό που άνοιξε χωρίς κανένα μέτρο προς όφελος των κολοσσών του τουριστικού κεφαλαίου.

Στην ίδια κατεύθυνση, κι ενώ οι υγειονομικοί κάνουν έκκληση για προσλήψεις και δημιουργία και επίταξη ΜΕΘ, κι ενώ οι δαπάνες για την υγεία μειώνονται όσο ποτέ (μείωση κατά 576 εκ. στον προϋπολογισμό του '21), δίνεται κρατική ενίσχυση, ύψους 120 εκατομμυρίων, στην αεροπορική Aegean. Συνεχίζουν να σκορπάνε εκατοντάδες δισ. σε καναλάρχες, τραπεζίτες και μεγαλοεργολάβους. Συνεχίζουν τη φιλοπολεμική τους ατζέντα με την ενίσχυση της εσωτερικής καταστολής και του στρατού, με χιλιάδες προσλήψεις μπάτσων και στρατιωτικών και νέα

εξοπλιστικά. Προσπαθούν να σπείρουν το εθνικιστικό δηλητήριο με κιτς φιέστες και μπόλικη προπαγάνδα για “εθνική ομοψυχία”. Να νομιμοποιήσουν τα εκατομμύρια που, αντί να στραφούν στις πραγματικές μας ανάγκες, δαπανώνται για τα πολεμοχαρή σχέδια τους για να μας στείλουν, εν τέλη, να πεθάνουμε για τις ΑΟΖ και τα πετρέλαια των πολυεθνικών.

Η κατάσταση στα δημόσια νοσοκομεία και ο αριθμός των νεκρών, όμως, δεν μπορούν να κρύψουν την αλήθεια. Το κράτος το μόνο που έχει να προτάξει ως μέτρο ενάντια στην επέλαση της πανδημίας είναι η αδιαφορία για τις ανάγκες τις κοινωνικής βάσης, η απομόνωση κι ο εγκλεισμός, η περαιτέρω φτωχοποίηση των οικονομικά αδύναμων και η τυφλή καταστολή. Αυτό το ξοφλημένο σύστημα, δεν έχει τίποτα, παρά μόνο περαιτέρω εξαθλίωση, φτώχεια, πολέμους και θάνατο να δώσει, και οφείλουμε να αντισταθούμε. Να σηκώσουμε το γάντι που μας πετάνε και πάλι και να μην πέσουμε στη λήθη. Όπως κάναμε 12 χρόνια πριν. Όπως το κάνουν, σήμερα, εκατοντάδες χιλιάδες καταπιεσμένων ανά τον κόσμο.

Το καπιταλιστικό οικοδόμημα έχει αρχίσει να τρίζει καιρό τώρα. Οι εξεγέρσεις και οι μαζικές κινητοποιήσεις σε όλο τον πλανήτη, από τη Γαλλία, τη Γουατεμάλα, τις ΗΠΑ, την Πολωνία, τη Λατινική Αμερική, την Ινδία, τις Φιλιππίνες μας στέλνουν ξεκάθαρα το μήνυμα πως αυτό το σύστημα δεν είναι βιώσιμο. Πως η κυριαρχία του κράτους δεν είναι άτρωτη. Πως υπάρχει, τέλος, η προοπτική, μέσω των αγώνων, για μια καλύτερη ζωή.

Ο καπιταλισμός παγκοσμίως νοσεί. Από τα αδιέξοδα της οικονομίας τους, την πολεμική όξυνση, την καταστροφή του φυσικού κόσμου και τις πανδημίες, τη διαιώνιση της εξαθλίωσης, της φτώχειας, των διαχωρισμών ο κόσμος τους καταρρέει. Σήμερα τα αδιέξοδα του καπιταλισμού είναι πιο ξεκάθαρα από ποτέ. Η διαχείριση της πανδημίας και μάλιστα οι διαφοροποιημένες επιλογές των κρατών στη διαχείριση της, έκαναν φανερό ότι το μόνο μέλημα τους είναι η σωτηρία της οικονομίας τους με το μικρότερο δυνατό οικονομικό κόστος.

Κανένας Δεκέμβρης δεν τέλειωσε ποτέ. Στον απόηχο της εξέγερσης του '08 δεκάδες εγχειρήματα αντίστασης και δομές του ανταγωνιστικού κινήματος γεννήθηκαν σε όλη την επικράτεια, και βγήκαμε πιο έτοιμοι, πιο οργανωμένοι. Όπως και οι αγωνιζόμενοι διεθνώς, καθώς στις εξεγέρσεις ο ιστορικός χρόνος συμπυκνώνεται, και μέσα εκεί ωριμάζει ένα κίνημα που δύναται να πάρει στόχευση και επαναστατική κατεύθυνση.

Οφείλουμε λοιπόν να αγωνιστούμε για αυτά που μας αναλογούν. Να μην αφήσουμε τις ζωές μας έρμαιο του κράτους. Να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας. Να οργανωθούμε στη βάση των αναγκών μας και να μη μείνουμε κλεισμένοι στα σπίτια μας όσο η θανατοπολιτική τους μας εξοντώνει λίγο-λίγο, όσο το κράτος και τα αφεντικά μας προετοιμάζουν ένα δυσοίωνο μέλλον.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΠΟΤΕ - ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΣΟΥΜΕ ΣΤΗ ΛΗΘΗ

ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ - ΟΙ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΥΓΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ, ΝΤΟΠΙΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ, ΤΟΝ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΦΟΒΟ, ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΠΟΛΕΜΟ

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΔΕΝ ΧΑΡΙΖΕΤΑΙ, ΚΕΡΔΙΖΕΤΑΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΑΓΩΝΕΣ

